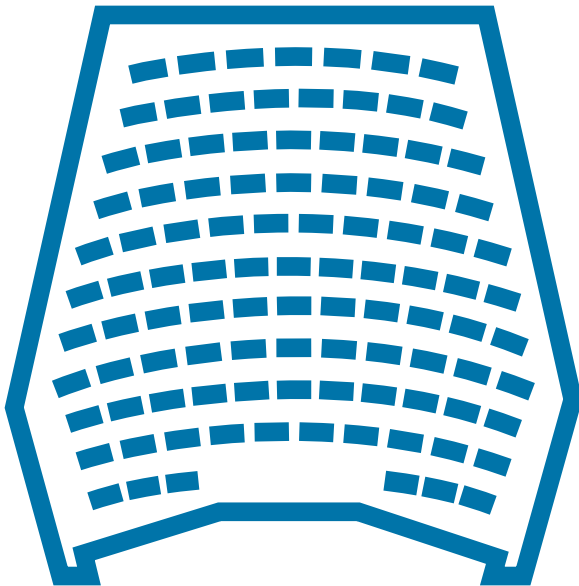

deSingel

Internationale Kunstcampus

2008-2009 BLAUWEZAAL

**PROMETHEUS ENSEMBLE
OLV. ROBIN ENGELEN
WO 1 APR 2009**

2008 / 2009 VAN MESSIAEN NAAR LIGETI

ZA 6 DEC 2008
I SOLISTI DEL VENTO
OLV. IVAN MEYLEMANS &
MUZIEKTHEATER TRANSPARANT

WO 25 MRT 2009
ASKO & SCHÖNBERG ENSEMBLE
OLV. REINBERT DE LEEUW

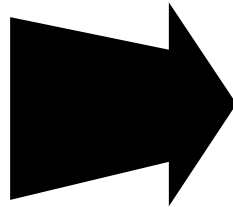
WO 1 APR 2009
PROMETHEUS ENSEMBLE
OLV. ROBIN ENGELEN

ZA 16 MEI 2009
ICTUS, KRYPTOS KWARTET &
LAUREATEN VAN DE MUZIEKKAPEL KONINGIN ELISABETH
OLV. GEORGES-ELIE OCTORS

inleiding door **Mark Delaere, 19.15 uur, foyer de kunsthaven**

begin **20.00 uur**
pauze omstreeks **20.45 uur**
einde omstreeks **21.30 uur**

teksten programmaboekje **Mark Delaere**
coördinatie programmaboekje **deSingel**

PROMETHEUS ENSEMBLE
ROBIN ENGELÉN muzikale leiding
JAN MICHIELS piano
GEERT DE BIÈVRE cello
JEROEN BERWAERTS trompet

HOMMAGE AAN LIGETI

BÉLA BARTÓK (1881-1945)

Selectie uit 44 Duo's voor 2 violen, BB104:

10'

nrs 28, 32, 38, 43, 16, 36

GYÖRGY LIGETI (1923-2006)

Ballade und Tanz

3'

voor 2 violen (1950)

Die große Schildkröten-Fanfare vom Südchinesischen Meer

1'

voor trompet solo (1985)

Drei Arien aus der Oper 'Le Grand Macabre'

8'

voor trompet en piano (1991)

Konzert für Violoncello und Ensemble (1966)

16'

pauze

CONLON NANCARROW (1912-1997)

Study for Player Piano #12, bewerking voor ensemble

8'

GYÖRGY LIGETI

Konzert für Klavier und Ensemble (1987)

24'

Vivace molto ritmico e preciso

Lento e deserto

Vivace cantabile

Allegro risoluto

Presto luminoso

gelieve uw GSM uit te schakelen

De inleidingen kan u achteraf beluisteren via www.desingel.be
Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze.

Op www.desingel.be kan u uw visie, opinie, commentaar, appreciatie, ...
betreffende het programma van deSingel met andere toeschouwers delen.
Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze.
Neemt u deel aan dit forum, dan maakt u meteen kans om tickets te winnen.

Bij elk concert worden cd's te koop aangeboden door 't KLAverVIER,
Kasteeldreef 6, Schilde, 03 384 29 70 > www.tklavervier.be

foyer de kunsthaven

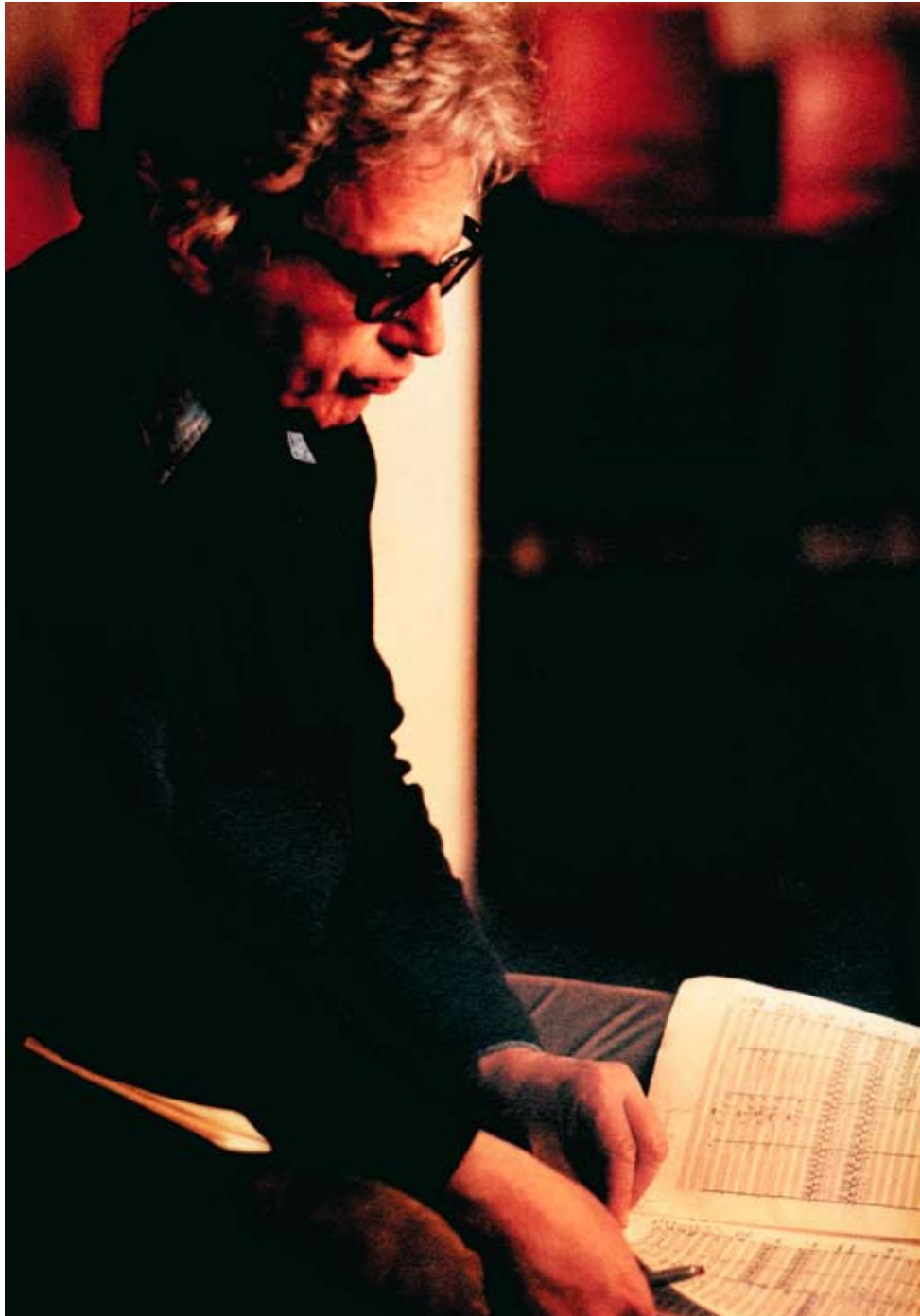
enkel open bij avondvoorstellingen in rode en/of blauwe zaal
open vanaf 18.40 uur
kleine koude of warme gerechten te bestellen vóór 19.20 uur
broodjes tot net vóór aanvang van de voorstellingen en tijdens pauzes

Hotel Ramada Plaza Antwerp (Desguinlei 94, achterzijde torengedouw ING)

▶ Restaurant HUGO's at Ramada Plaza Antwerp
open van 18.30 tot 22.30 uur

▶ Gozo-bar
open van 10 uur tot 1 uur, uitgebreide snacks tot 23 uur
deSingelaanbod: tweede drankje gratis bij afgifte van uw toegangsticket

Reclamepanelen omringen de bouwwerf van deSingel. De plaatsing van deze
panelen levert extra middelen op om de bouwkosten te financieren. De toelating voor
het plaatsen van de advertentiepanelen geldt voor de periode van de bouwwerken.
Wij hopen op uw begrip.

György Ligeti © Erich Auerbach

HOMMAGE AAN LIGETI

Van alle avant-gardec componisten is de in 2006 overleden Hongaar György Ligeti de meest populaire. Avant-garde en populariteit vormen samen op zich een merkwaardige paradox, en het loont dus de moeite op zoek te gaan naar een verklaring. Ligeti is eerst en vooral een zeer veelzijdige componist die actief was in alle genres en bezettingen. De ongewone en provocerende werken zijn daarbij veruit in de minderheid. De kern van Ligeti's oeuvre sluit aan bij bekende en eerbiedwaardige genres als het strijkkwartet, het concerto, koormuziek, piano etudes of de opera, waarvan de conventies meestal gerespecteerd worden. Daarnaast is ook de aanwezigheid van ritmische en melodische elementen uit de Hongaarse volksmuziek een mogelijke verklaring voor zijn succes. Reeds Bartók kon op krediet van het publiek rekenen omwille van de als verfrissend ervaren inbreng van (pseudo)folkloristisch materiaal. Een goede muzikuitgeverij (Schott) en een grote platenmaatschappij (Sony) die onder impuls van een bekende dirigent als Esa-Pekka Salonen het integrale oeuvre van Ligeti op cd uitbrengt zijn eveneens gunstig voor de repertoirevorming van zijn muziek. Toch is het vooral de compositorische evolutie van Ligeti zelf die een verklaring biedt voor zijn relatief succes.

Voor hij in 1956 zoals zovele intellectuelen en kunstenaars in het kielzog van de Hongaarse opstand naar het westen vlucht, sluit Ligeti's muziek erg nauw aan bij die van zijn grote voorbeeld Bartók. Ligeti is eveneens erg gefascineerd door de Oost-Europese volksmuziek, die hij bestudeert, transcribeert, arrangeert en in zijn eigen composities integreert. Heel wat van die jeugdwerken zijn pas recent uitgegeven, en ze dragen door hun toegankelijkheid zeker bij tot zijn succes. Zijn eerste strijkkwartet (1953-54) sluit mooi aan bij de reeks van zes strijkkwartetten van Bartók: wie daar van houdt - en dat doen gelukkig steeds meer luisteraars - breidt zijn liefde makkelijk uit tot Ligeti. In tegenstelling tot de talrijke Bartók-epigonen vlakt Ligeti de scherpe kantjes van zijn voorbeeld echter niet uit, maar gaat hij nog een stap verder in dissonantie, ritmische energie en ruwe uitdrukingskracht. Na zijn overstap naar het westen assimileert Ligeti de verworvenheden van de West-Europese avant-garde in recordtempo. Hij realiseert twee elektronische werken in de studio van Stockhausen in Keulen, en publiceert een scherpzinnige analyse van Boulez' 'Structure Ia'. Na enkele jaren begreep Ligeti dat het serialisme niets voor hem was. Met 'Atmosphères' (1960) creëert hij een werk dat typisch genoeg volledig

Bartók tijdens het verzamelen van volksliederen bij Slovaakse boeren, 1907.

breekt met het serialisme en desondanks de reputatie behoudt 'avant-gardistisch' te zijn. Het manipuleren van grote klankmassa's is sindsdien het waarmerk van Ligeti's stijl. Zijn muziek krijgt daardoor een basale zinnelijke kwaliteit, die in de werken van de andere avant-gardisten meestal ontbreekt. In de late jaren 1970 integreert Ligeti erg uiteenlopende muzikale invloeden in zijn muziek, in aansluiting bij het postmodernisme: West-Afrikaanse percussiemuziek, westerse rock, Amerikaanse Minimal Music, de muziek voor mechanische piano van Conlon Nancarrow. Sinds het Hoortrio (1982) komt daar nog een teruggrijpen naar een onversneden romantische gestiek bij. Dat uit zich vooral in de drie concerto's uit deze periode (piano, viool, hoorn), die het negentiende-eeuwse concept van virtuositeit celebreren. Wel blijven er voldoende 'weerbarstige' elementen aanwezig om de reputatie van Ligeti als avant-gardistisch kunstenaar te rechtvaardigen (de ontstemde ocarina's in het piano- en vioolconcerto, de natuurtonen van de hoorn, de veelgelaagdheid, etc.), maar de romantische expressiviteit en retoriek kunnen zeker ook een ruimer publiek bekoren. Enkele werken zoals het celloconcerto, het Requiem, het kamerconcerto, of - in een ander register - '(Nouvelles) Aventures' en het 'Poème symphonique' voor 100 metronomen kunnen nog op weerstand stuiten, maar globaal genomen zijn dat uitzonderingen in een op grote schaal steeds meer geliefd oeuvre.

Béla Bartók

44 Duo's voor 2 violen (selectie) (1931)

Van Béla Bartók staat vanavond een selectie uit de 44 Duo's voor 2 violen op het programma. Die zijn haast allemaal gebaseerd op volksliederen en -dansen uit de Balkan. Het is boeiend te horen hoe Bartók die éénstemmige melodieën harmoniseert of van een tegenstem voorziet, en vooral hoe hij erin slaagt de sfeer van elk lied of elke dans te vatten in een caleidoscoop van klankkleuren die ontstaat door toepassing van speciale strijkers-technieken. Er zitten enkele prachtige karakterstukken in deze collectie. In de 'Dans van de muggen' of in de 'Dans van de kreupelen' laat Bartók bijvoorbeeld zijn grote klankfantasie en schilderend vermogen horen.

György Ligeti

György Ligeti, Ballade und Tanz voor 2 violen (1950); 'Die große Schildkröten-Fanfare vom Südchinesischen Meer' voor trompet solo (1985); Drie Aria's uit 'Le Grand Macabre' voor trompet en piano (1991)

Het jeugdwerk voor 2 violen van Ligeti sluit perfect aan bij de Duos voor dezelfde bezetting van zijn grote voorbeeld Bartók. De opeenvolging van een trage en een snelle beweging is typisch voor de Hongaarse volksmuziek. Ligeti heeft ook zijn bizarre trekjes. Of wat dacht je van een compositie die nauwelijks langer duurt dan het uitspreken van de titel? Dat is het

geval voor 'Die große Schildkröten-Fanfare vom Südchinesischen Meer', een poëtische titel die via 'Fanfare' wel een verwijzing inhoudt naar de bezetting voor trompet solo. Sinds Haydn, Mozart en Berg is het gebruikelijk dat componisten concertaria's distilleren uit hun opera's. Ligeti selecteerde drie 'aria's' uit 'Le Grand Macabre' die wel voor zo'n bewerking in aanmerking kwamen. Er zijn zettingen voor coloratuursopraan of trompet, begeleid door piano, kamerorkest of groot orkest.

György Ligeti

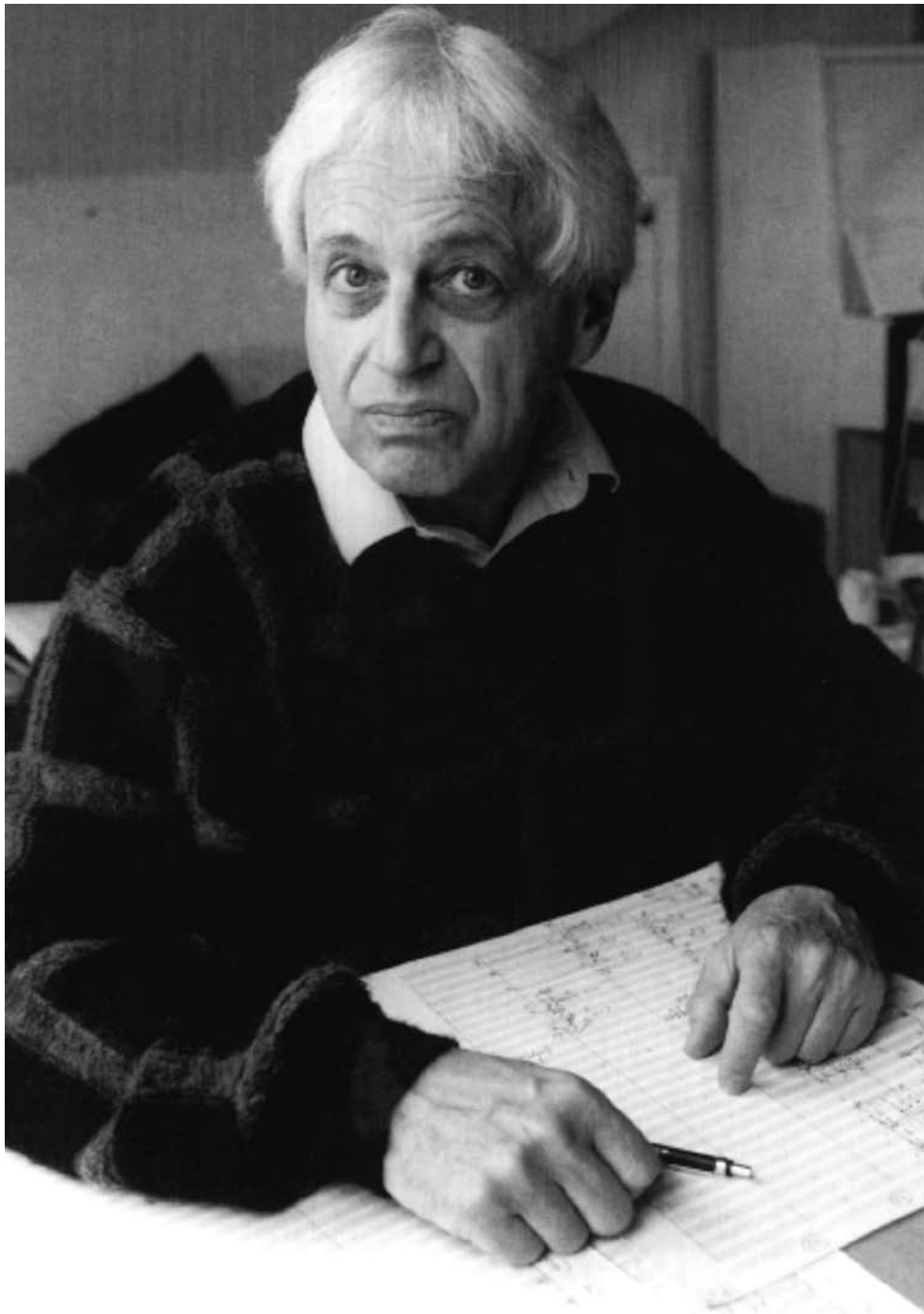
Konzert für Violoncello und Ensemble (1966)

Dit subversieve werk wordt vaak en terecht bestempeld als een 'anti-concerto', dat de conventies van het genre even efficiënt ondergraaft als Mauricio Kagel dat met zijn Staatstheater deed voor de opera. Ligeti problematiseert vooral de functie en de status van de solist. In het eerste deel is die nauwelijks hoorbaar, omdat de cellist nog stiller speelt dan de andere instrumenten. Later krijgt de cellist razend moeilijk materiaal voorgeschoteld, dat echter op bijna sadistische wijze helemaal verdwijnt in de orkestklank. Het begrip virtuositeit krijgt daardoor een heel andere, minder aanmatigende betekenis. Ook de orkestmusici worden op de proef gesteld met de vaak voorkomende richtlijn dat ze 'nauwelijks hoorbaar' moeten inzetten, wat vooral voor sommige blazers een nachtmerrie kan zijn. Het tweede deel is een zeer bonte caleidoscoop van niet minder dan 26 fragmenten van zeer uiteenlopend karakter die in steeds andere combinaties voorkomen. Ook voor de luisteraar is het moeilijk hier een geordend verloop of een lineaire vorm in te herkennen.

Conlon Nancarrow

Study for Player Piano #12, bewerking voor ensemble

Dat Ligeti vroeg of laat grote bewondering zou krijgen voor de indrukwekkende reeks Studies for Player Piano van de Amerikaanse componist Conlon Nancarrow stond in de sterren geschreven. Reeds in Ligeti's jeugdwerken zijn aanzetten te vinden van de 'mechanische' schrijfwijze: een uiterst regelmatig ritmisch patroon dat in de voortdurende herhaling gelijk op een precisiemechanisme. Typisch voor Ligeti is dan wel dat hij dit mechanisme na verloop van tijd ontregelt: er komt een zandkorreltje tussen de raderen, waardoor alles ontspoot en in complete chaos eindigt. Nancarrow's 'Player Piano' is een mechanische piano, die de meest waanzinnige ritmische processen en halsbrekende tempi toelaat. Studie nr. 12 baadt in een Spaanse sfeer, met heel wat elementen die aan de flamencostijl ontleend zijn (speelwijze gitaar, zangstijl). De snelheid van de arpeggio's (gebroken akkoorden) wordt echter danig verhoogd, wat tot een merkwaardige maar geslaagde combinatie leidt van een 'natuurlijke' en een 'artificiële' (mechanische) dimensie. De transcriptie voor ensemble stelt hoge eisen aan de muzikanten. Een mens kan nooit zo snel en

precies spelen als een machine. Er waren dus enkele 'vereenvoudigingen' nodig om deze compositie speelbaar te maken. Anderzijds kunnen levende musici misschien wel beter dan een machine de energie van deze muziek op de luisteraars overbrengen.

György Ligeti

Konzert für Klavier und Ensemble (1986-88)

In tegenstelling tot het vroege celloconcerto bevestigen Ligeti's drie grote concerterende werken uit de jaren 1980 de romantische conventies van het genre. Oorspronkelijk bevatte het werk slechts drie delen, maar Ligeti voegde er na veel wikken en wegen in 1988 nog twee delen aan toe. Vooral de toevoeging van het vierde deel, dat in zekere zin als het belangrijkste deel van het concerto kan worden beschouwd, wijzigt de globale vorm van het werk volledig. In dit deel experimenteert Ligeti met de artistieke toepassing van een wetenschappelijk model, met name de wiskundige fractalen (in het bijzonder de Mandelbrot-verzamelingen). Die structuren zijn gekenmerkt door de aanwezigheid van eenzelfde basisgestalte op alle niveaus van de (muzikale) vorm: van de kleinste cel tot de overkoepelende vorm beelden de structuren elkaar af. Daaruit blijkt eens te meer hoe ontvankelijk Ligeti is voor invloeden van buitenaf. Of het nu gaat om Afrikaanse polyritmiek, om het romantische gebaar, om het barokke lamento of om de muzikale adaptatie van een moderne wetenschappelijke theorie, steeds opnieuw zet dit de compositorische fantasie van Ligeti in beweging.

Prometheus Ensemble

Het Prometheus Ensemble is een Vlaams kamermuziekensemble dat in 1992 door Etienne Siebens werd opgericht. Het ensemble stelt zich tot doel voor de luisteraar een brug te bouwen tussen de klassieke en de hedendaagse muziektaal. De flexibele samenstelling van het ensemble, dat bestaat uit vooraanstaande Vlaamse musici, biedt met het oog op deze doelstelling tal van mogelijkheden en laat een originele programmering toe. Naast klassieke werken brengt het gezelschap ook kamermuziekwerken die wegens hun ongewone bezetting weinig of niet worden uitgevoerd. Het Prometheus Ensemble schenkt bij het herontdekken grote aandacht aan het repertoire van het begin van de twintigste eeuw. In die periode gonsde het van de creativiteit in steden als Wenen en Parijs, waar figuren zoals Stravinsky, Diaghilev en Picasso met hun artistieke samenwerking en originaliteit de wereld met verstomming sloegen. Vanuit hun fascinatie voor dit tijdperk hebben de musici van het Prometheus Ensemble reeds enkele verrassende projecten opgezet, waarin eveneens verschillende kunstvormen worden samengebracht. Zo was er bijvoorbeeld een markante voorstelling van 'Pierrot Lunaire' van Schönberg in combinatie met een film van Eric De Kuyper, een veelbesproken voorstelling van Peter Maxwell Davies door Muziektheater Transparant, een Stravinskyconcert met Philippe Herreweghe tijdens het Festival van Vlaanderen en een voorstelling voor kinderen met een door Robert Blachmann gemaakte animatiefilm over 'L'Histoire du Soldat' van Stravinsky. De confrontatie met hedendaagse componisten resulteerde in Belgische creaties van onder andere Luc Van Hove, Wim Henderickx, Mauricio Kagel, Iannis Xenakis, Petros Karelis, Peter Maxwell Davies en Galina Ustvolskaja.

Robin Engelen

Robin Engelen werd in 1974 in Keulen geboren en groeide op in Siegen. Daar begeleidden Rolf Agop en Herbert Ermert hem bij zijn eerste dirigeerervaringen. In 1995 vatte hij zijn eigenlijke dirigentenstudie aan bij Wolf-Dieter Hauschild aan de Musikhochschule Karlsruhe, waar hij met grote onderscheiding afstudeerde. Hij volgde verscheidene masterclasses oa. bij Jorma Panula. Robin Engelen gaf als dirigent en pianist concerten met het Landes-Jugend-Jazz-Orchester NRW, het Philharmonisches Orchester Südwestfalen, het Westfälisches Sinfonieorchester, de Baden-Badener Philharmonie en de Stuttgarter Philharmoniker. Robin Engelen is medeoprichter van Junge Kammerphilharmonie Klangwerk (1993), een jong kamerorkest waarvan hij de organisatie en programmakeuze zelf in handen heeft. Bij uitvoeringen van hedendaagse muziek werkte hij reeds samen met componisten als Frank Michael Beyer - wiens werk Choros I & II hij creëerde - Mauricio Kagel, Wolfgang Rihm, György Kurtag en Peter Eötvös. Sinds 1999 is Robin Engelen werkzaam aan de Staatsoper Stuttgart waar hij als assistent van chef-dirigent Lothar Zagrosek aan producties als 'Siegfried' en 'Götterdämmerung' meewerkte.

Jan Michiels

Jan Michiels studeerde bij Abel Matthys en Arie van Lysebeth aan het Koninklijk Conservatorium van Brussel. Hij zette zijn studies verder aan de Hochschule der Künste in Berlijn bij Hans Leygraf. Tijdens zijn Reifeprüfung kreeg hij een bijzondere onderscheiding voor zijn interpretaties van Bartóks Tweede Pianoconcerto en Ligeti's Etudes. In 1988 werd hij Tenuto-laureaat en een jaar later won hij de internationale wedstrijd Emanuel Durlat. In 1991 werd hij laureaat van de Koningin Elisabethwedstrijd. In 1992 werd hem de Ceraprijs voor vertolkers toegekend en in 1996 werd hij als festivalster binnen het Festival van Vlaanderen gecontracteerd. Hij is tevens laureaat van de Gouden Vleugels/KBC Muziekprijs 2006. Momenteel is hij docent piano aan het Koninklijk Conservatorium Brussel, waar hij ook gedurende acht jaar de klas Hedendaagse Muziek leidde. Daarnaast is hij als mentor en artistiek raadgever verbonden aan het Orpheusinstituut. Jan Michiels treedt regelmatig op als solist of in kamermuziekverband (onder meer met het Prometheus Ensemble en in pianoduo met Inge Spinette). Hij concerteerde in diverse muziekcentra in Europa en Japan en werkte samen met dirigenten als Baudo, Boreyko, Edwards, Eötvös, Rahbari, Rundel, Siebens, Stern, Pfaff, Zender en Zagrosek. Zijn recitals zijn opgevat als rituelen van (her)ontdekking via soms onverwachte combinaties van diverse momenten uit de pianoliteratuur van Bach tot het hedendaagse repertoire. Naast vele radio-opnamen realiseerde hij cd's met werk van onder meer Brahms, Debussy, Bartók, Liszt, Rachmaninov, Ligeti, Kurtág en Goeyvaerts. De cd 'Via Crucis', een Lisztportret dat bij Eufoda is verschenen, werd in 2002 bekroond met een Ceciliaprijs. In 2005 nam hij voor Eufoda het integrale pianowerk op van Schönberg, Berg en Webern.

www.michielsjan.be

Geert De Bièvre

Geert De Bièvre (*1965) studeerde in de klas van H. Mannes aan het Lemmensinstituut te Leuven. Hij werd geselecteerd voor Yehudi Menuhins project 'Live Music Now' en hij won een Festival Award in het Internationaal Festivalconcours voor jonge musici van het Festival Van Vlaanderen. Te Tilburg won hij de publieksprijs in het U. M. project voor studenten hoger diploma uit Vlaanderen en Nederland. In 1989 tenslotte werd hij laureaat van de Tenuto Wedstrijd van de B.R.T. In 1988-'89 studeerde Geert De Bièvre aan de Musikhochschule van Freiburg (Duitsland) bij C. Henkel. Voorts nam hij deel aan meester cursussen te Wenen, Schladming (Salzburg), Sion en Apeldoorn bij Boris Pergamensjikov, Heinrich Schiff, Marcio Carneiro en Collin Carr. Hij verzorgde verschillende soloconcerten en radio- en televisieopnamen met concerten van Haydn, Tsjajkovski, Elgar, Schumann, Dvorák en Lutoslawski. Geert De Bièvre was enkele jaren actief als lid van het Nieuw Belgisch Kamerorkest en I Fiamminghi. Momenteel is hij leraar cello aan de muziekakademie van Lier en docent aan het Lemmensinstituut te Leuven. Hij maakt deel uit van de ensembles Prometheus en Ictus.

Jeroen Berwaerts

Jeroen Berwaerts (*1975) studeerde trompet in Brussel en Gent en later aan de Musikhochschule van Karlsruhe bij Prof. Reinhold Friedrich. Hij was laureaat van Jong Tenuto in 1988, Jeunes Solistes in 1989, Concours Maurice André (Albert-Frankrijk) in 1991 en hij won het Concours Européen du Jeune Trompettiste (Nancy-Frankrijk) in 1991. In 1997 was hij bij de laureaten van zowel de internationale wedstrijd Praagse Lente als het Concours International Maurice André de la ville de Paris. Regelmatig is hij te gast op internationale muziekfestivals als Kissinger Sommer, het Rheingau Musik Festival, het Festival Classique van Aix-en-Provence, Kammermusikfest Spannungen te Heimbach en het Schleswig-Holstein Musik Festival. Het was op dit laatste festival dat hij in juli 2005 in Hamburg de creatie bracht van 'Voyage VII' voor trompet en ensemble van de Japanse componist Toshio Hosokawa. Jeroen Berwaerts concerteerde als solist op de grote Europese podia met de Berliner Sinfoniker, de Münchner Sinfoniker, het NDR Symphonieorchester, het Jeunesses Musicales Wereldorkest, e.a. Samen met de Finse pianiste Maria Olikainen realiseerde hij met ' In the limelight' een eerste solo cd met romantische repertoire voor trompet. Met de befaamde dirigent Gunter Wand soleerde hij in de 'Posthoornserenade' van Mozart waarvan door RCA een live cd werd uitgebracht. Sinds 1999 is Berwaerts solotrompettist bij het NDR Symphonieorchester in Hamburg en geeft hij regelmatig masterclasses aan de Musikhochschulen van Frankfurt, München en Basel.

Prometheus Ensemble

muzikale leiding
Robin Engelen

fluit
Caroline Peeters

hobo
Korneel Alsteens

klarinet
Henri De Roeck
Evy Van Dongen

fagot
Francis Pollet

hoorn
Luc Bergé

trompet
Senne La Mela

trombone
Guido Liveyns

percussie
Vincent Caers
Tom Pipeleers

klavecimbel
Korneel Bernolet

piano
Jan Michiels

harp
Eline Groslot

viol
Wibert Aerts
Eric Baeten

altviol
Kris Hellemans

cello
Martijn Vink

contrabas
Joost Maegerman

BINNENKORT IN DESINGEL

kunstcampus muziek

CURSUS DOOR PROF. HERMAN SABBE

György Ligeti's klinkende getuigenis

**DO 7 MEI & DO 14 MEI 2009
19.30 > 22 UUR / KLAS 161 CONSERVATORIUM ANTWERPEN**

**€ 28 / € 30,50 / € 31,50
INCLUSIEF TICKET CONCERT LIGETI LABYRINT OP 16 MEI 2009
INSCHRIJVEN VOÓR 30 APRIL 2009
ORGANISATIE & INFORMATIE
WWW.AMARANT.BE
070 / 23 30 48**

DE KUNSTCAMPUS GROEIT +12.000 M²

Een bouwproject van de Vlaamse Gemeenschap en de Artesis Hogeschool Antwerpen voor deSingel internationale kunstcampus en het Conservatorium van de Hogeschool Antwerpen.

 PERMANENTE TOELICHTING VESTIAIRE DESINGEL
wo>zo/14>18 uur & aansluitend bij voorstellingen/concerten

2008-2009 architectuur theater dans muziek

deSingel

Desguinlei 25 / B-2018 Antwerpen

ma → vr 10 → 19 uur / za 16 → 19 uur

www.desingel.be

tickets@desingel.be

T +32 (0)3 248 28 28

F +32 (0)3 248 28 00

deSingel is een kunstinstelling van de Vlaamse Gemeenschap en geniet de steun van

STAD ANTWERPEN

Haven van
Antwerpen

dS De
Standaard

Knack
weekblad
FOCUS

hoofdsponsor

mediasponsors